

УРЕЖДА СЕ ОТЪ РЕДАКЦИОНЕНЪ К-ТЕТЬ,
при сътрудничеството на обществени дѣйци и др.

ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПЕТЬКЪ.

Номенклатура за 3 м-ца 7 л.
Единъ брой 50 ст.

За обявления се плаща:
на 1 стр. 80 ст. кв. см.
на останалите по 60 ст.
на учр-ния 30 ст. дума.

Адресъ в. „Свѣтлина“.

Рѣжкаписи не се връщатъ

СВѢТИНА

Независимъ добъстникъ за промъжа, култура и народно стопанство

Година I.

31/12/1920

Дупница 31 декември 1920 год.

Брой 3.

ВАСИЛЬ ХР. КАШУКЕЕВЪ

Градски инженеръ

Отъ 1-й януари 1921 год. напуска длъжността си и се установява на частна практика въ града. ПРИЕМА изработването на планове за всъкакви постройки — жилища, складове, работилници и др. — а също и ржководството имъ по строежа. ИЗРАБОТВА проекто-планове за воденици, мълници, чаркове, тепавици, напоителни вади и др.

Разполага съ празни места въ чертата на града, удобни за жилищни постройки, складове, работилници и пр.

Д-ръ А. ДАСКАЛОВЪ

се уволни отъ военна служба и се установи на частна практика въ града.

Приема болни отъ 8—12 сутринь и отъ 2—6 сл. обядъ.

Инициатива и рѣшителностъ.

„Ни едно велико дѣло не е направено отъ нерѣшителни хора, отъ хора, които винаги сѫ съ стремили къмъ подсигуренъ успехъ.“

Джорджъ Елиотъ.

Единъ отъ най болниятъ въпроси на града — това е читалищия. Десятки години минаха, още толкова ще изтекътъ, а ние все ще стоймъ и тъпчимъ на това място. Десятки наст-ства се изрѣдиха, и всъкъ едно отъ тѣхъ идваше съ идеята за реализирането на това толкова хубаво дѣло. Благопожелания и комисии колкото щешъ, и въ резултатъ — града нѣма още читалище. А защо?... Защото нито едно отъ тѣхъ не е имало инициатива и рѣшителностъ!

А знайно е, че Дупница въ економическо и търговско отношение отдавна стои надъ много градове въ настъ. Днесъ виждаме западналия Самоковъ да издига посрѣдъ града една величествена читалищна зграда. Горна-Джумая, която половината бѣ изгорена и разрушена можа да намѣри срѣдства да подрѣди и реставрира читалищната зграда, а с. Калгинецъ Горно-Орѣховско отъ 200 къщи си изгигна и то голѣмо читалище, а за Кюстендилъ нѣма да приказваме, той отдавна ни е миналъ въ това отношение. И защо изброените градове па и села да иматъ, а ний да нѣмаме още?... Затова защото пръвътъ иматъ инициатива и рѣшителностъ, — а ние нѣмаме.

Не е ли странно!... И неволно човѣкъ си задава въпроса: Нима нѣма въ Дупница граждани, които милѣятъ да видятъ въ своя градъ, една величествена зграда, за която тѣхните деца — поколенията ще имъ благодарятъ, че сѫ се погрижили да имъ дадатъ единъ храмъ на просвѣтата и изкуството!

Граждани имаме — имаме и пожертвователи! Нѣмаме рѣшително читалищно настоятелство първо, и второ нѣмаме онай интелигенция — отъ учители и др. онай младежъ отъ студенти и ученици, които да пригърнатъ тая благародна идея, да я подематъ и да я изкаратъ на добъръ край.

Повтаряме: не сме имали до сега читалищно настоятелство, което въ своя съставъ да бѫде енергично — рѣшително и съ инициатива, откакто стои откритъ този въпросъ, защото ако имахме такова истинско, което да милѣе за това дѣло, отдавна да е било фактъ свършенъ. На всички настоятелства до сега е липсвало инициатива и шѣшителностъ — то не и срѣдства.

Нима Кюстендилъ имаше срѣдства, когато почна читалищния салонъ — също Джумая и Самоковъ. Дѣлото се върши и дава резултати само когато се почне, иначе не.

А срѣдства!... Да това е билъ винаги она оправданъ отъговоръ, който всъко настоятелство го е давало на гражданинъ. А този отъговоръ е толкова не основателенъ, щото човѣкъ ако рече да проучи, какъ е вървѣлъ този въпросъ би се срамилъ отъ себе си, че Дупница още не е родила доблестни граждани, които да милѣятъ за градските нужди.

Читалищния въпросъ се е обѣрналъ като единъ болникъ безпомощенъ, който отъ години лѣжи, дохаждатъ при него всъка година нови лѣкари питатъ го за болестта, даватъ му увѣрения, че ще го излѣкуватъ, но нито единъ отъ тѣхъ не се е погрижилъ да намѣри цѣръ за този болникъ, а този цѣръ е инициатива и рѣшителностъ. Втория цѣръ срѣдствата, той самъ ще бѫде поднесенъ, като даръ отъ гражданинъ. Но трѣбва да се докаже прѣдъ тѣхъ, че той е вече здравъ и годенъ за работа. Съ какво право може да говори онай читалищно настоятелство за срѣдства, когато още не сѫ му дотрѣбали! А наши Дупничани сѫ навѣрни томовци искатъ да видятъ и тогава да дадатъ.

Повече трудъ, Господи за едно народополезно дѣло!

Накрая ще споменемъ, че имаме въ града, за съжаление стотина учители, които до сега заедно съ читалищното настоятелство сѫ пасували, като сѫ чакали то нѣкакси само да израстне отъ земята, а то не е дѣрво, да го постѣши, трѣбва работа и доста много работа. Почнете Господи и Вий идущата година ще се радвате на онова дѣло, за което толкова книги, мастило и благопожелания сѫ изразходвани.

Да рѣшимъ да го зопочнемъ напролѣтъ, това ще рѣче, наполовина да бѫде свършено, а да мислимъ, че това е невъзможно — все едно е да го направимъ такъвъ. Рѣшителностъта е побѣда — страхътъ отъ отговорности — това е поражение.

И съ посрѣдането на Новата година нека си дадемъ твърда и рѣшителна дума: „Да изградимъ читалището тая година“ и да го сторимъ.

Така ще изпълнимъ нашия граждански дългъ.

В. П.

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ПРѢГЛЕДЪ.

„Новаторството“ на земедѣлското правителство за кѫсо време прѣдизвика негодуване въ масата на народа. Това негодуване, обаче, е смѣсица отъ разочароването на онѣзи послѣдователи на дружбата които сѫ живѣли съ илюзията за едно образцово народно управление и отъ съзнателното противопоставяне на правителствената политика; ржководено отъ опозиционните партии. Земедѣлското правителство се застрашава по този начинъ, отъ дѣвѣтъ тѣзи сили, първата, слѣпа и стихийна, втората организирана но още не подгответа за рѣшиителна борба. Сигуренъ признакъ за безсилитета на организиращата се опозиция е безрезултатността отъ прѣговорите между „обединисти“, демократи и радикали. Послѣдните формално отказаха да участватъ въ проектирания опозиционенъ блокъ, а партията на широките социалисти е съсъмъ чужда на блоковата политика. Такъвъ е становището и на комунистическата партия.

Въ народното събрание се разглежда новъ свѣрхсмѣтенъ кредит отъ 1 милиардъ лева за оформяване извѣршени разходи за нуждите прѣзъ войната. По този случай сѫ се развили бурни дебати и сѫ възникнали остри прѣрекания между правителствените оратори и тия на опозицията.

М-ръ Стамболовъ е още въ чужбина. Песентъ е напослѣдъкъ Прага и Варшава.

СЕДМИЧЕНЪ ВЪНШЕНЪ ПРѢГЛЕДЪ.

Въ Югославия. Съвсѣмъ то чни свѣдения за вътрѣшното положение на нашата съсѣдка нѣма защото желѣзоплатните съобщения между България и Югославия сѫ още не възстановени. Отъ откъслечните вѣсти, които проникватъ чрезъ европейските вѣстници, се вижда че цѣла страна е съсрѣдоточила вниманието си въ дѣйността на учредителното събрание въ Бѣлградъ. Рѣшава се най-важния за Югославия въпросъ — дали тя ще бѫде една строго централистична държава или пъкъ ще усвои федералистичната форма на управлението. Борбата между партизаните на централизацията и децентрализацията е твърдъ ожесточена. Най-рѣзко и непримирамо по този въпросъ се дѣржи Радичъ, съ неговата хърватска селска републиканска партия. Той е отказалъ да се яви въ учредителното събрание и е билъ обявилъ хърватско за република, като протестира срѣщу централистически и шовинистически домогвания на Бѣлградското правителство.

Каква насока ще взематъ работите въ Югославия, можна е да се прѣвиди. Въ всѣ случаи, заслужава да се отбѣлѣжатъ големите усилия на сърбите да